

ger, der vedkomme det, endnu maae kunne passere, men der maa dog sættes en bestemt Grænse i denne Henseende; men, naar man her fra Thingets Side endog understøtter en saadan Fremgangsmaade, der vistnok ikke kan betragtes som rigtig, ved at vedtage et Forslag som det, der her foreligger, saa vil Administrationen, hos hvem Bankefælighederne ved Gjenneførelsen af en rigtig Ordning i denne Henseende især fremtræde, finde en betydelig Støtte, for at undlade i den Henseende at gaae frem med den strenge Orden, som vistnok er nødvendig. Hvis det havde været mig muligt at erfare, hvor stor en Deel af det Beløb, om hvilket der i det foreliggende Tilfælde handles, der kunde ventes at komme til Udbetaling i indeværende Regnskabsaar, og hvilken Deel deraf der først vilde komme til Udbetaling i det kommende, saa vilde jeg have tilladt mig ved denne Behandling at stille et Ændringsforslag om, at man kun skulde bevilge den Deel, som vilde komme til Udbetaling i det indeværende Regnskabsaar, og derimod lade den anden Deel blive Gjenstand for en Supplementbevilling for det kommende Finantsaar; da jeg imidlertid har savnet de i den Henseende fornødne Oplysninger, saa har jeg maattet indskrænke mig til at fremhæve dette vistnok vigtige Punkt, med Anmodning til det ærede Udvalg, om i denne Retning at tage Sagen under Overveelse til den 3die Behandling og mulig da dese Summen paa en saadan Maade, at, hvad der vedkommer det indeværende Finantsaar, kunde blive udfondret for sig selv og det Dørlige udsættes til det kommende Aar.

Krigsministeren: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, at det hidtil aldrig har været muligt, ved det tidligere Finantsaars Slutning, den 31te December, at afslutte Aarsregnskabet, efter som alle Fordringer paa det militære Fond til den Dag endnu ikke vare indkomne. Praxis har derfor været at vedblive indtil den 31te Mars i det følgende Aar at anvise til Udbetaling Fordringer fra det forrige Aar. Denne almindelige Bemærkning gjælder i Særdeleshed for Krigsministeriet angaaende de 540,000 Rbd., som ere stillede til Krigsministeriets Disposition, og som endnu ikke ere anvendte, og som det i dette

Dieblit er umuligt at sige, naar de vilde komme til Udbetaling. De ere bestemte til at betale Udgifter fra de forbigangne Aar, fra Aarene 1849 og 1850, og tildeels fra 1848; det lader sig saaledes endnu ikke sige, hvorvidt Pengene ville strække til, eller om de ville give Overskud. Alle Fordringer fra de forløbne Aar ere endnu ikke indkomne, og til deres Udbetaling er denne Sum anvist; om det vil være muligt i Fremtiden at tilvejebringe en saadan Ordning, at alle Krav fra det løbende Aar kunne være indkomne og liquiderede inden Finantsaarets Udlob, drager jeg meget i Tvivl; om sige Krav fremtidigt skulle anvises paa det nye Aar eller det gamle Aar, vil komme an paa en nærmere Bestemmelse.

David: Da jeg anseer Spørgsmaalet om, hvorvidt den usferødske Klædefabrik skal holdes i den Gang, som det maa være tilsluttet, for at være af stor Vigtighed, ikke blot i finantsiel, men ogsaa i industriel Henseende, skal jeg tillade mig, med nogen mere Vidtløftighed, end eg ellers kunde ønske at gjøre det, at omtale hvad den ærede Krigsminister i saa Henseende har foreslaaet, nemlig endnu yderligere at bevilge et Tilskud til Klæderegnings Betaling, idet man ikke blot dertil skulde bevilge 58,000 Rbd., hvortil Udvalget nu er kommet, men 15,000 Rbd. mere, saa at det hele Afdrag ikke blev mere end 40,000 Rbd. Det kunde synes, at Udvalget nu stod Krigsministeren saa nær, at der ved de store Summer, hvorom her er Tale, ikke burde lægges Bægt paa, om Finantserne skulde udrede 15,000 Rbd. mere, og dertil erholde Rigsdagens Bevilling, eller om man skulde indskrænke Beløbet til 15,000 Rbd. mindre; men, naar der tages behørigt Hensyn til den Forudsætning, som man maa gaae ud fra, for at bevilge det Ene eller det Andet, saa vil det, haaber jeg, let kunne gjøres indlysende, at her er, som jeg tillod mig at sige, Spørgsmaal om noget meget Mere, end om en større eller mindre Sums Udredning. Krigsministeren gik i sit første Forlangende om Supplementar-Bevillingen ud fra den Forudsætning, at det Klæde, som Armeen behøvede i næste Aar, ligesaafuldt som i tidligere Aar, skulde tages fra Usferød, og derimod skulde der ikke tages Hensyn til, at